

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.9.2017 r.
COM(2017) 487 final

2017/0224 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii
Europejskiej

{SWD(2017) 297 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne zawsze miały zasadnicze znaczenie dla rozwoju gospodarczego i społecznego Unii Europejskiej, ponieważ stanowią ważne źródło wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i innowacyjności. Przyniosły one istotne korzyści Unii i jej obywatelom, wspierając cele zaproponowanego przez Komisję planu inwestycyjnego dla Europy oraz przyczyniając się do innych unijnych projektów i programów. Dlatego też UE utrzymuje otwarte środowisko inwestycyjne i z zadowoleniem przyjmuje inwestycje zagraniczne.

W swoim niedawnym dokumencie otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji wydanym w dniu 10 maja 2017 r. Komisja potwierdziła, że „otwartość na inwestycje zagraniczne pozostaje podstawową zasadą UE i jednym z głównych źródeł wzrostu”, a jednocześnie uznała, że dało się jednak ostatnio słyszeć głosy wyrażające „zaniepokojenie przejmowaniem ze względów strategicznych przez inwestorów zagranicznych, w szczególności przedsiębiorstwa państwowe, europejskich przedsiębiorstw działających w sektorach kluczowych technologii”, oraz że „inwestorzy z UE często nie posiadają takich samych praw do inwestowania w kraju, z którego pochodzą inwestycje”. Komisja potwierdziła, że „kwestie te wymagają uważnej analizy i podjęcia odpowiednich działań”.

Otwartość UE na bezpośrednie inwestycje zagraniczne nie ulegnie zmianie, ale powinna być wsparta sprawnymi i skutecznymi strategiami politycznymi na rzecz, z jednej strony otwarcia innych gospodarek i zapewnienia, by wszyscy przestrzegali tych samych zasad, a z drugiej strony – ochrony kluczowych europejskich aktywów przed inwestycjami, które szkodziłyby uzasadnionym interesom Unii lub jej państw członkowskich. Komunikat Komisji towarzyszący niniejszemu wnioskowi zawiera szeroki przegląd działań politycznych w odpowiedzi na wyzwania związane z globalizacją w dziedzinie bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Niniejszy wniosek stanowi reakcję polityczną w celu ochrony uzasadnionych interesów w odniesieniu do bezpośrednich inwestycji zagranicznych, które budzą obawy dotyczące bezpieczeństwa lub porządku publicznego Unii lub jej państw członkowskich.

Celem projektu rozporządzenia jest ustanowienie ram dla państw członkowskich oraz w niektórych przypadkach dla Komisji, służących monitorowaniu bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii Europejskiej, a jednocześnie umożliwiających państwom członkowskim uwzględnienia ich indywidualnej sytuacji i uwarunkowań krajowych.

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, zapewnia pewność prawa państwom członkowskim, które utrzymują mechanizm monitorowania¹ bezpośrednich inwestycji zagranicznych lub które zamierzają przyjąć taki mechanizm, w świetle wyłącznych kompetencji Unii w dziedzinie wspólnej polityki handlowej, która obejmuje bezpośrednie inwestycje zagraniczne, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. e) i art. 207 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”).

¹ Mechanizm umożliwiający państwu monitorowanie inwestycji zagranicznych w przedsiębiorstwach/sektorach o strategicznym znaczeniu oraz sprzeciwianie się im pod pewnymi warunkami.

Sprzyjające ramy, których dotyczy wniosek, uwzględniają istniejące rozbieżności pomiędzy państwami członkowskimi w kwestii monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Obecnie w prawie połowie państw członkowskich funkcjonują już mechanizmy monitorowania, natomiast pozostałe państwa członkowskie nie mają takich mechanizmów. Ponadto istniejące mechanizmy monitorowania charakteryzuje zróżnicowanie pod względem zakresu i procedur: monitorowanie *ex ante/ex post*, dobrowolne/obowiązkowe powiadomienie, zasięg ogólny/sektorowy, przedsiębiorstwa/aktywa, zastosowanie do inwestycji z innych państw członkowskich i państw trzecich lub jedynie z państw trzecich itp.²

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie wymaga od państw członkowskich przyjęcia lub utrzymywania mechanizmu monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Jego celem jest stworzenie sprzyjających ram dla państw członkowskich, które już wprowadziły lub zamierzają wprowadzić mechanizm monitorowania, a także zapewnienie, by wszelkie takie mechanizmy spełniały podstawowe wymogi, takie jak możliwość odwołania się od decyzji do sądu, niedyskryminowanie różnych państw trzecich i przejrzystość.

Jego celem jest również ustanowienie mechanizmu współpracy między państwami członkowskimi i Komisją, aby zapewnić wzajemne informowanie się o bezpośrednich inwestycjach zagranicznych, które może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa lub porządku publicznego oraz wymianę informacji w tym zakresie. Ten mechanizm współpracy powinien również umożliwiać wnikliwą dyskusję między państwami członkowskimi i Komisją oraz lepszą koordynację wszelkich decyzji dotyczących monitorowania podjętych przez odnośne państwo(-a) członkowskie. Ponadto mechanizm współpracy powinien zwiększać świadomość państw członkowskich i Komisji na temat planowanych lub ukończonych bezpośrednich inwestycjach zagranicznych, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny.

W rozporządzeniu, którego dotyczy wniosek, przewiduje się również, że Komisja może dokonywać monitorowania ze względów bezpieczeństwa i porządku publicznego, w przypadku gdy bezpośrednio inwestycje zagraniczne mogą mieć wpływ na projekty lub programy leżące w interesie Unii. W związku z tym w rozporządzeniu, którego dotyczy wniosek, przewiduje się dodatkowe narzędzie służące ochronie takich projektów i programów równoległe do istniejących unijnych przepisów sektorowych.

W celu osiągnięcia przewidywanej współpracy między państwami członkowskimi i Komisją oraz umożliwienia rzetelnego monitorowania przez inne zainteresowane państwo członkowskie lub przez Komisję w przypadku inwestycji, które mogą mieć wpływ na projekty lub programy leżące w interesie Unii, w rozporządzeniu, którego dotyczy wniosek, wymaga się od państw członkowskich informowania innych państw członkowskich i Komisji o wszelkich bezpośrednich inwestycjach zagranicznych poddawanych monitorowaniu w ramach ich krajowych mechanizmów monitorowania. Mechanizmy współpracy, których dotyczy wniosek, umożliwią odnośnemu państwu członkowskiemu zgłoszenie obaw w odniesieniu do bezpośrednich inwestycji zagranicznych w innym państwie członkowskim oraz przedstawienie uwag. Komisja może również wydać niewiążącą opinię na temat takich bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Ponadto proponuje się, by państwa członkowskie i Komisja mogły w indywidualnych przypadkach zwracać się o niektóre podstawowe informacje dotyczące konkretnej bezpośredniej inwestycji zagranicznej, aby były w stanie

² Zagadnienia te pozostają bez uszczerbku dla kwestii pełnej zgodności wszystkich mechanizmów monitorowania z prawem UE.

dokładniej ocenić, czy dana inwestycja ma wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny lub stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

Niniejszego wniosku nie należy uważać za inicjatywę w ramach programu sprawności regulacyjnej (REFIT).

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Celem wniosku jest wspieranie ogólnych celów polityki Unii, określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, zwłaszcza w odniesieniu do jej stosunków zewnętrznych, czyli umacniania wartości i interesów Unii oraz przyczyniania się do ochrony jej obywateli, do pokoju, bezpieczeństwa oraz wolnego i sprawiedliwego handlu.

Wniosek jest w pełni zgodny z komunikatem z 2015 r. „Handel z korzyścią dla wszystkich”³ przewidującym utworzenie systemu opartego na zasadach, między innymi w odniesieniu do inwestycji, a także z wydanym przez Komisję w dniu 10 maja 2017 r. „Dokumentem otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji”.

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, zapewnia odpowiednią równowagę między, z jednej strony, celem polegającym na odniesieniu się do wyrażonych uzasadnionych obaw co do niektórych bezpośrednich inwestycji zagranicznych a, z drugiej strony, potrzebą utrzymania otwartego i przyjaznego systemu dla takich inwestycji w Unii, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej zgodności z prawem UE i zobowiązaniami międzynarodowymi. Niniejszemu wnioskowi towarzyszy komunikat, w którym przedstawiono jego szerszy kontekst.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, uzupełnia inne strategie polityczne i inicjatywy Unii, jest z nimi spójne i nie narusza ich; w szczególności chodzi o niżej wymienione strategie i inicjatywy.

Swobodny przepływ kapitału i swoboda przedsiębiorczości

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne stanowią przepływ kapitału w rozumieniu art. 63 TFUE. Zgodnie z art. 63 TFUE zakazane są wszelkie ograniczenia w przepływie kapitału między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi. Mechanizmy monitorowania inwestycji mogą stanowić ograniczenie swobodnego przepływu kapitału, które może być jednak uzasadnione, jeśli jest konieczne i proporcjonalne dla osiągnięcia celów określonych w Traktacie, w tym ze względów bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego (art. 65 TFUE) lub nadrzędnymi względami interesu ogólnego określonymi przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Jak wyjaśniono w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości, państwom członkowskim przysługuje swoboda określania wymogów porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego z uwagi na swoje potrzeby krajowe⁴, jednak te interesy publiczne nie mogą być ustalane jednostronnie przez państwa członkowskie bez jakiegokolwiek kontroli ze strony instytucji UE i należy je rozumieć ściśle: można się na nie powoływać jedynie w razie rzeczywistego i wystarczająco poważnego zagrożenia dla jednego z podstawowych interesów

³ COM(2015) 497 z 14.10.2015.

⁴ Sprawa C-265/95, Komisja przeciwko Francji („truskawki”), pkt 33.

społecznych⁵. Ograniczenia podstawowych wolności nie mogą być niewłaściwie wykorzystywane w taki sposób, aby służyły w istocie celom czysto gospodarczym. Ponadto mechanizmy kontroli inwestycji powinny być zgodne z ogólnymi zasadami prawa Unii, a w szczególności z zasadami proporcjonalności i pewności prawa. Zgodnie z tymi zasadami procedury i kryteria monitorowania inwestycji powinny być określone w sposób niedyskryminujący i wystarczająco precyzyjny. Potencjalni inwestorzy powinni być w stanie zapoznać się z wyprzedzeniem z takimi mechanizmami oraz mieć możliwość odwołania się do sądu.

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, jest zgodne z tymi wymogami. Potwierdza się w nim, że państwa członkowskie mogą monitorować bezpośrednio inwestycje zagraniczne ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego oraz określa podstawowe wymogi proceduralne w odniesieniu do mechanizmów monitorowania przez państwa członkowskie, takich jak przejrzystość, niedyskryminowanie różnych państw trzecich i kontrola sądowa.

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne mogą prowadzić do rozpoczęcia działalności gospodarczej w UE przez inwestora z państwa trzeciego, np. gdy taka inwestycja polega na nabyciu pakietu kontrolnego w przedsiębiorstwie mającym siedzibę w UE. W art. 49 TFUE zakazuje się wszelkich ograniczeń swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego. O ile art. 63 TFUE ma zastosowanie również do przepływu kapitału z państw trzecich, art. 49 TFUE nie ma zastosowania do prowadzenia działalności gospodarczej w UE przez obywateli państw trzecich. Tym samym rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie wpływa na postanowienia traktatu dotyczące swobody przedsiębiorczości.

Rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne mogą przyjmować formę połączeń, przejęć lub wspólnych przedsięwzięć, które stanowią koncentracje objęte zakresem rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁶. W odniesieniu do takich koncentracji art. 21 ust. 4 rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw zezwala państwom członkowskim na podejmowanie odpowiednich działań na rzecz ochrony słuszných interesów, pod warunkiem że są one zgodne z ogólnymi zasadami i innymi przepisami prawa unijnego. W tym celu art. 21 ust. 4 akapit drugi wyraźnie uznaje ochronę bezpieczeństwa publicznego, pluralizmu mediów i zasad ostrożnościowych za uprawnione interesy. Decyzje dotyczące monitorowania podjęte na podstawie rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, w celu ochrony tych interesów nie muszą być zgłaszane Komisji zgodnie z art. 21 ust. 4 akapit trzeci, pod warunkiem że są one zgodne z ogólnymi zasadami i innymi przepisami prawa unijnego. Jeżeli natomiast państwo członkowskie zamierza podjąć decyzję dotyczącą monitorowania na podstawie rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, w celu ochrony innych interesów publicznych, będzie musiało poinformować o tym Komisję na podstawie art. 21 ust. 4 akapit trzeci, jeśli decyzja dotyczy koncentracji wchodzącej w zakres rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Komisja zapewni spójność w stosowaniu rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, i art. 21 ust. 4⁷. W zakresie, w jakim

⁵ Sprawa C-463/00, Komisja przeciwko Hiszpanii, pkt 34; sprawa C-212/09, Komisja przeciwko Portugalii, pkt 83 i sprawa C-244/11, Komisja przeciwko Grecji, pkt 67.

⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

⁷ W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania mechanizmu monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych na szczeblu krajowym i postępowania na podstawie art. 21 ust. 4 rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, użyteczne byłoby wskazywanie przez państwa członkowskie, czy transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia

zakres stosowania obu rozporządzeń pokrywa się, przyczyny monitorowania określone w art. 1 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, i pojęcie uzasadnionych interesów w rozumieniu art. 21 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw należy interpretować w sposób spójny, bez uszczerbku dla oceny zgodności środków krajowych mających na celu ochronę tych interesów z zasadami ogólnymi i innymi przepisami prawa unijnego.

Energia

Na przestrzeni lat Unia wypracowała prawodawstwo mające na celu poprawę bezpieczeństwa dostaw energii dla Unii i jej państw członkowskich. Dyrektywa w sprawie infrastruktury krytycznej⁸ zobowiązuje państwa członkowskie do wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej i przygotowania planów bezpieczeństwa. Dyrektywy w sprawie energii elektrycznej i gazu tzw. trzeciego pakietu energetycznego (dyrektywa 2009/72/WE dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej⁹; Dyrektywa 2009/73/WE dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego¹⁰ zawiera przepisy, które wymagają oceny czynników mających wpływ na bezpieczeństwo dostaw dla danego państwa członkowskiego, ale także UE jako całości, jeżeli system przesyłowy gazu lub energii elektrycznej danego państwa członkowskiego jest kontrolowany przez operatora z państwa trzeciego. Ponadto rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu¹¹ skupia się w szczególności na czynnikach mających wpływ na bezpieczeństwo dostaw i zobowiązuje państwa członkowskie do przeprowadzania ocen ryzyka na szczeblu krajowym i regionalnym, obejmujących ocenę wszelkich ewentualnych zagrożeń dla systemu gazowego, w tym zagrożeń związanych z kontrolą infrastruktury istotnej dla bezpieczeństwa dostaw przez podmioty z państw trzecich, a także do przygotowaniu kompleksowych zapobiegawczych planów działania i planów nadzwyczajnych przewidujących środki mające na celu ograniczenie tych zagrożeń. W tym samym duchu wniosek dotyczący gotowości na wypadek zagrożeń¹² zawiera podobne przepisy dla sektora energii elektrycznej. Przedsiębiorstwa energetyczne są także wyraźnie ujęte w dyrektywie w sprawie bezpieczeństwa infrastruktury sieciowej¹³ jako usługi podstawowe.

Surowce

-
- przedsiębiorstw w UE, kiedy informują one Komisję i inne państwa członkowskie, że wszczęły procedurę monitorowania na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek.
- ⁸ Dyrektywa Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony (Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 75).
- ⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55).
- ¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).
- ¹¹ Obecnie trwa procedura przyjęcia nowego rozporządzenia uchylającego rozporządzenie (UE) nr 994/2010, a oczekiwana data jego wejścia w życie to jesień 2017 r.
- ¹² Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gotowości na wypadek zagrożeń w sektorze energii elektrycznej (COM(2016) 862 final) i uchylającego dyrektywę 2005/89/WE.
- ¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii, Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1.

W celu zajęcia się narastającym problemem zabezpieczenia cennych surowców dla gospodarki Unii Komisja uruchomiła w 2008 r. europejską inicjatywę na rzecz surowców. Jest to zintegrowana strategia, która określa ukierunkowane środki w celu zabezpieczenia i poprawy dostępu UE do surowców. Jednym z działań priorytetowych przewidzianych w inicjatywie było ustanowienie wykazu kluczowych surowców na szczeblu UE. Wykaz ten zawiera surowce, które osiągną lub przekroczą wartości progowe pod względem znaczenia gospodarczego i ryzyka związanego z dostawami. Komisja sporządziła pierwszy wykaz w 2011 r. i spełniła swoje zobowiązanie do jego aktualizacji przynajmniej co trzy lata w celu uwzględnienia zmian rynkowych, produkcyjnych i technologicznych¹⁴. Drugi wykaz opublikowano w 2014 r., a nowy wykaz jest publikowany wraz z niniejszym rozporządzeniem.

Wykaz surowców krytycznych powinien pomóc w aktywizacji europejskiej produkcji surowców krytycznych oraz ułatwić inicjowanie nowej działalności w zakresie wydobywania i recyklingu. Komisja w ostatnich latach uwzględniła wykaz surowców krytycznych poprzez szeroki wachlarz działań w dziedzinach handlu, stosunków międzynarodowych, badań i innowacji, bazy wiedzy i gospodarki o obiegu zamkniętym. UE wspiera uzupełniające inicjatywy polityczne państw członkowskich, które także uczestniczą w przygotowywaniu wykazu surowców krytycznych.

Bezpieczeństwo cybernetyczne i łączność elektroniczna

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, będzie stanowić uzupełnienie strategii politycznych UE w dziedzinie łączności elektronicznej, bezpieczeństwa cybernetycznego, ochrony infrastruktury krytycznej oraz konkurencyjności przemysłu w zakresie produktów i usług związanych z bezpieczeństwem cybernetycznym. We wspólnym komunikacie Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie strategii bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej przedstawiono wizję otwartej, bezpiecznej i chronionej cyberprzestrzeni¹⁵. Kolejnym krokiem było rozporządzenie nr 283/2014¹⁶, które określa projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie sieci transeuropejskich w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej. Ponadto dyrektywa 2016/1148 nakłada na państwa członkowskie obowiązki dotyczące gotowości oraz wprowadza wymogi dotyczące gotowości i powiadamiania w odniesieniu do operatorów usług kluczowych i dostawców usług cyfrowych¹⁷. W lipcu 2016 r. Komisja Europejska ogłosiła uruchomienie partnerstwa publiczno-prywatnego w dziedzinie bezpieczeństwa cybernetycznego oraz dodatkowych środków polityki rynkowej w celu aktywizacji zdolności przemysłowych w Europie¹⁸. Do powyższych celów wykorzystywane są również środki pieniężne UE z programu „Horyzont 2020” i instrument „Łącząc Europę”.¹⁹ We wrześniu

¹⁴ Komunikat „Stawianie czoła wyzwaniom związanym z rynkami towarowymi i surowcami” (COM(2011) 25).

¹⁵ JOIN(2013) 1 final z 7.2.2013.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 283/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej, uchylające decyzję nr 1336/97/WE (Dz.U. L 86 z 21.3.2014, s. 14).

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii.

¹⁸ Komunikat Komisji COM(2016) 410 „Wzmacnianie europejskiego systemu odporności cybernetycznej oraz wspieranie konkurencyjnego i innowacyjnego sektora bezpieczeństwa cybernetycznego.

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 283/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej, uchylające decyzję nr 1336/97/WE.

2017 r. Komisja przedstawiła również komunikat w sprawie kompleksowego podejścia UE do bezpieczeństwa cybernetycznego, w tym na szczeblu globalnym; Komisja zaproponowała również rozporządzenie w sprawie utworzenia unijnych ram certyfikacji bezpieczeństwa cybernetycznego w celu zapobiegania rozdrobnieniu rynku oraz ułatwienia użytkownikom uzyskiwania informacji, czy określone produkty i usługi ICT, w tym urządzeń podłączonych do internetu, są bezpieczne pod względem cybernetycznym.

Transport lotniczy

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie będzie miało wpływu na przepisy rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty²⁰, gdyż nie ustanowiono w nim mechanizmu monitorowania inwestycji. Rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 stanowi, że jednym z warunków przyznania koncesji przedsiębiorstwu uprawnionemu do przewozu drogą powietrzną pasażerów, poczty lub ładunku za wynagrodzeniem lub na zasadzie najmu, jest posiadanie przez państwa członkowskie lub obywateli państw członkowskich ponad 50 % udziałów w przedsiębiorstwie i sprawowanie skuteczniej kontroli nad nim (art. 4).

Ocena ostrożnościowa przypadków nabycia udziałów w podmiotach sektora finansowego

Prawodawstwo UE w sektorze finansowym stanowi, że właściwe organy są uprawnione do przeprowadzania oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w instytucjach finansowych (tj. instytucjach kredytowych, firmach inwestycyjnych oraz zakładach ubezpieczeń i reasekuracji). Określa ono wymogi dotyczące powiadomień, zasady proceduralne i kryteria dla takich ocen. Celem tych przepisów jest zapewnienie należytego i ostrożnego zarządzania instytucjami finansowymi. Zasady te są określone w dyrektywie 2007/44/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego, w dyrektywie 2013/36/UE w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, w dyrektywie 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplącalność II) oraz w dyrektywie 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych²¹.

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie będzie miało wpływu na przepisy UE dotyczące oceny ostrożnościowej przypadków nabycia znacznych pakietów akcji w sektorze finansowym, które pozostaną odrębną procedurą przeprowadzaną w konkretnym celu.

Kontrola wywozu produktów podwójnego zastosowania

²⁰ Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3.

²¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/44/WE z dnia 5 września 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1–16), dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338–436), dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplącalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1–155), dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349–496).

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie będzie miało wpływu na kontrolę wywozu produktów podwójnego zastosowania, którą reguluje rozporządzenie (WE) nr 428/2009²². Handel produktami podwójnego zastosowania podlega kontroli w celu zapobiegania ryzyku, jakie produkty te mogą stwarzać dla bezpieczeństwa międzynarodowego. Kontrole wynikają z międzynarodowych zobowiązań i są zgodne z zobowiązaniami podjętymi w ramach wielostronnych systemów kontroli wywozu. Unijny system kontroli wywozu jest regulowany przepisami rozporządzenia (WE) nr 428/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania, który przewiduje wspólne zasady kontroli, wspólny wykaz produktów podwójnego zastosowania, a także koordynację i współpracę w celu wspierania spójnego wdrażania i egzekwowania w całej Unii. Rozporządzenie to jest wiążące i bezpośrednio stosowane w całej UE.

Europejska polityka kosmiczna

W komunikacie Komisji w sprawie strategii kosmicznej dla Europy Komisja podkreśliła znaczenie wyeliminowania wrażliwości europejskich łańcuchów dostaw. Ustanowienie ram monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych przyczynia się do osiągnięcia tego celu.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne znajdują się w wykazie kwestii wchodzących w zakres wspólnej polityki handlowej na podstawie art. 207 ust. 1 TFUE. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. e) TFUE Unia Europejska ma wyłączną kompetencję w dziedzinie wspólnej polityki handlowej. W związku z tym jedynie Unia może stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące w tej dziedzinie.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Nie dotyczy. Unia Europejska posiada wyłączne kompetencje w zakresie bezpośrednich inwestycji zagranicznych, które znajdują się w wykazie kwestii wchodzących w zakres wspólnej polityki handlowej na podstawie art. 207 ust. 1 TFUE.

• Proporcjonalność

Przepisy zawarte w niniejszym wniosku są ograniczone do tego, co jest konieczne, aby osiągnąć cele rozporządzenia, a tym samym są zgodne z zasadą proporcjonalności.

Wniosek stwarza sprzyjające ramy dla państw członkowskich do monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych ze względów bezpieczeństwa i porządku publicznego. Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku przyjęcia mechanizmu monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych, ani też nie określa w sposób wyczerpujący materialnych ani proceduralnych cech mechanizmów monitorowania. Określa ono jedynie podstawowe wymagania, które powinny być wspólne dla mechanizmów monitorowania w państwach członkowskich.

²² Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania, Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1.

Niniejszy wniosek ustanawia mechanizm współpracy między państwami członkowskimi w celu wymiany informacji na temat planowanych lub ukończonych bezpośrednich inwestycji zagranicznych na terytorium jednego lub szeregu państw członkowskich. Zapewnia również pozostałym państwom członkowskim i Komisji możliwość przedstawiania uwag na temat takich inwestycji, jednak ostateczną decyzję w sprawie odpowiedniej reakcji pozostawia państwom członkowskim, w których inwestycje są planowane lub zostały ukończone.

Ponadto niniejszy wniosek wprowadza również możliwość monitorowania przez Komisję bezpośrednich inwestycji zagranicznych, które mogą mieć wpływ na projekty lub programy leżące w interesie Unii, uzasadnionego względami bezpieczeństwa lub porządku publicznego. Projekty lub programy leżące w interesie Unii obejmują w szczególności te, które są w znacznej mierze finansowane przez UE lub zostały ustanowione prawodawstwem Unii w zakresie infrastruktury krytycznej, technologii krytycznej lub nakładów krytycznych. W celu zapewnienia przejrzystości i pewności prawa orientacyjny wykaz projektów lub programów leżących w interesie Unii zamieszczono w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Zakres monitorowania jest ograniczony do prawdopodobnych zagrożeń bezpieczeństwa i porządku publicznego. Komisja będzie w stanie przedstawiać swoją opinię państwom członkowskim, w których inwestycje są planowane lub zostały ukończone, powierzając tym państwom członkowskim ostateczną decyzję w sprawie odpowiedniej reakcji.

Ponadto, chociaż na szczeblu UE i państw członkowskich istnieje już szereg wymogów dotyczących ujawniania większościowych pakietów akcji²³, wymogi te zasadniczo dotyczą spółek notowanych na rynkach regulowanych i nie przewidują obowiązku udzielenia informacji niezbędnych do przeprowadzenia pełnej oceny planowanych lub ukończonych bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, wprowadza zatem możliwość zwracania się przez państwa członkowskie i Komisję o informacje do celów wykonania rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, ograniczając jednocześnie obciążenie państw członkowskich, inwestorów i unijnych przedsiębiorstw, gdyż nie są one zobowiązane do przekazywania tych informacji na początku.

- **Wybór instrumentu**

Art. 207 ust. 2 TFUE przewiduje, że Parlament Europejski i Rada wprowadzają środki określające ramy realizacji wspólnej polityki handlowej w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, jest nową inicjatywą polityczną, która jest związana z wyłącznymi kompetencjami w zakresie bezpośrednich inwestycji zagranicznych stanowiących część wspólnej polityki handlowej, przyznanymi Unii na mocy Traktatu z Lizbony. Dotychczas na szczeblu UE nie przyjęto żadnych obowiązujących przepisów dotyczących monitorowania inwestycji zagranicznych.

²³ Zob. w szczególności dyrektywa 2004/109/WE z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38); dyrektywa 2004/25/WE w sprawie ofert przejęcia (Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 12).

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Biorąc pod uwagę zakres merytoryczny niniejszego wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia, a w szczególności jego cel polegający między innymi na zapewnieniu koordynacji na szczeblu UE w zakresie monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii Europejskiej ze względu na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, Komisja przeprowadziła konsultacje z państwami członkowskimi, które aktywnie dążyły do interwencji UE w tej dziedzinie polityki, a także z innymi państwami członkowskimi, niezależnie od tego, czy utrzymują one krajowy mechanizm monitorowania inwestycji.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Opracowując niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia Komisja w pierwszej kolejności wykorzystała specjalistyczną wiedzę i doświadczenia państw członkowskich, które utrzymują lub stosują mechanizmy monitorowania inwestycji. We wniosku uwzględniono również doświadczenia państw trzecich w zakresie monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych. W tym względzie Komisja oparła się na informacjach udostępnionych przez jej głównych partnerów handlowych w trakcie nieformalnych konsultacji lub uzyskanych w ramach negocjacji handlowych, a także na informacjach, które są powszechnie dostępne.

Przedstawiając niniejszy wniosek Komisja dopilnowała, by był on zgodny z najlepszymi praktykami OECD zawartymi w wytycznych tej organizacji dotyczących polityki inwestycyjnej państwa przyjmującego w zakresie bezpieczeństwa narodowego.

- **Ocena skutków**

Unia jest jedną z gospodarek najbardziej otwartych na napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Inwestycje napływające do UE mają stale tendencję wzrostową. W coraz większym stopniu koncentrują się one w konkretnych sektorach, w przedsiębiorstwach większych niż przeciętne i w coraz większym stopniu są dokonywane przez przedsiębiorstwa państwowe lub inwestorów silnie powiązanych z rządami. Z kolei od 2016 r. na szczeblu globalnym narastają ograniczenia dla bezpośrednich inwestycji zagranicznych.

W ostatnim czasie w szeregu przejęć przedsiębiorstw europejskich uczestniczyli inwestorzy zagraniczni mający silne powiązania z rządami w swoich krajach, których strategia skupia się na nabywaniu przedsiębiorstw europejskich opracowujących technologie lub utrzymujących infrastrukturę niezbędną do wykonywania funkcji krytycznych w społeczeństwie i gospodarce. Ostateczne ryzyko polega na tym, że tego rodzaju inwestycje mogą mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo i porządek publiczny Unii lub jej państw członkowskich. Połączenie tych wydarzeń wywołało obawy europejskich obywateli, przedsiębiorstw i państw członkowskich. Obawy te wymagają uważnej analizy i podjęcia odpowiednich działań, zgodnie z zapowiedzią Komisji w dokumencie otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji, wydanym w dniu 10 maja 2017 r.

W związku z szybko zmieniającymi się realiami gospodarczymi oraz rosnącymi obawami obywateli i państw członkowskich niniejszy wniosek jest przedkładany wyjątkowo bez przeprowadzenia towarzyszącej mu oceny skutków. Wniosek dotyczy w szczególności głównych kwestii ustalonych na tym etapie w sposób proporcjonalny. Pozostałe elementy zostaną poddane dalszej ocenie w badaniu zapowiedzianym w komunikacie dołączonym do niniejszego rozporządzenia. W międzyczasie niniejszemu wnioskowi Komisji dotyczącym rozporządzenia towarzyszyć będzie dokument roboczy służb Komisji zawierający opis

zagranicznych przejść w UE w oparciu o dostępne dane, a także krótką analizę przedmiotowych zagadnień.

W komunikacie Komisji towarzyszącym wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia zapowiada się szczegółową analizę przepływów inwestycyjnych do UE, zwłaszcza w sektorach strategicznych lub aktywach, które mogą wzbudzać obawy związane z bezpieczeństwem lub porządkiem publicznym. Analiza obejmie gromadzenie danych, analizę tendencji i ocenę skutków, w tym za pomocą studiów przypadku. Jej wyniki zostaną uwzględnione w procesie decyzyjnym.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, wprowadza środki umożliwiające państwom członkowskim i Komisji zwracanie się o informacje w celu monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych, które budzą obawy dotyczące bezpieczeństwa lub porządku publicznego. Obowiązki informacyjne zaplanowano tak, aby ograniczyć obciążenie państw członkowskich, inwestorów i przedsiębiorstw z UE, np. w ten sposób, że nie muszą one przekazywać niektórych informacji na początku, a jedynie na żądanie. Tam, gdzie w rozporządzeniu, którego dotyczy wniosek, przewiduje się możliwość przedstawiania uwag przez państwa członkowskie lub wydawania opinii przez Komisję, ustalono bardzo rygorystyczne terminy w celu zminimalizowania obciążeń państw członkowskich, które stosują mechanizmy monitorowania, a ostatecznie dla inwestorów, którzy podlegają monitorowaniu.

- **Prawa podstawowe**

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie będzie miało wpływu na ochronę praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Nie ma innego wpływu na budżet poza kosztami administracyjnymi (zob. sprawozdanie finansowe załączone do niniejszego wniosku).

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Monitorowanie wdrożenia będzie prowadzone we współpracy z państwami członkowskimi w celu zagwarantowania, że właściwe organy wdrożą wymogi rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, w sposób skuteczny i spójny. W tym celu niniejszy wniosek zobowiązuje państwa członkowskie do ustanowienia punktów kontaktowych, a w towarzyszącym mu komunikacie mówi o utworzeniu grupy koordynacyjnej składającej się z przedstawicieli państw członkowskich, którzy będą spotykać się regularnie w celu rozpatrzenia między innymi wszelkich kwestii dotyczących wdrażania niniejszego rozporządzenia.

Komisja przeprowadzi ocenę niniejszego rozporządzenia najpóźniej trzy lata po jego wejściu w życie, w celu oszacowania jego faktycznych skutków oraz oceny jego efektywności i skuteczności oraz zakresu, w jakim uzyskane wyniki są spójne z celami. Komisja przedstawi wyniki tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Przedmiot, zakres i definicje (art. 1 i 2)

Celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie kompleksowych sprzyjających ram monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii. Art. 1 potwierdza, że bezpośrednie inwestycje zagraniczne mogą być monitorowane przez państwa członkowskie i Komisję ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego. Przyczyny monitorowania inwestycji są zdefiniowane zgodnie z odpowiednimi wymogami dotyczącymi wprowadzenia środków ograniczających w oparciu o względy bezpieczeństwa lub porządku publicznego przewidziane w Porozumieniu WTO (w tym w szczególności art. XIV lit. a) i art. XIV bis GATS), a także w innych umowach handlowych i inwestycyjnych lub uzgodnieniach, których Unia lub jej państwa członkowskie są stronami.

Do celów niniejszego rozporządzenia art. 2 określa szereg mających zastosowanie definicji. W szczególności wyjaśnia, że bezpośrednie inwestycje zagraniczne obejmują szeroki zakres inwestycji, które służą ustanowieniu lub utrzymaniu trwałych i bezpośrednich powiązań między inwestorami z państw trzecich i przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność gospodarczą w państwach członkowskich. Artykuł ten nie obejmuje inwestycji portfelowych.

Unijne ramy prawne monitorowania inwestycji (art. 3 i 4)

W szeregu państw członkowskich wprowadzono krajowe mechanizmy, zgodnie z którymi możliwe jest ograniczenie przepływu kapitału, między innymi pomiędzy państwami członkowskimi i państwami trzecimi, ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Jednocześnie bezpośrednie inwestycje zagraniczne wchodzą w zakres wspólnej polityki handlowej, a zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. e) TFUE Unia ma wyłączną kompetencję w dziedzinie wspólnej polityki handlowej. Aby zagwarantować pewność prawa, w art. 3 ust. 1 potwierdza się, że państwa członkowskie mogą nadal utrzymać lub zmienić istniejące lub wprowadzić nowe środki monitorowania inwestycji ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego, biorąc pod uwagę swoje uwarunkowania krajowe oraz zgodnie z rozporządzeniem, którego dotyczy wniosek.

Ponadto Komisja powinna mieć możliwość monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych, które potencjalnie mogą mieć wpływ na projekty lub programy leżące w interesie Unii ze względu na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, o czym mowa w art. 3 ust. 2. Projekty i programy leżące w interesie Unii służą całej Unii i stanowią istotny wkład we wzrost gospodarczy, zatrudnienie i konkurencyjność gospodarki i przemysłu Unii. Projekty i programy leżące w interesie Unii mogą być w znacznej mierze finansowane przez UE lub zostały ustanowione prawodawstwem Unii w zakresie infrastruktury krytycznej, technologii krytycznej lub nakładów krytycznych. W celu zapewnienia przejrzystości orientacyjny wykaz projektów lub programów leżących w interesie Unii zamieszczono w załączniku 1.

Aby pomóc państwom członkowskim i Komisji w stosowaniu rozporządzenia, art. 4 zawiera niewyczerpujący wykaz czynników, które można wziąć pod uwagę przy monitorowaniu bezpośrednich inwestycji zagranicznych ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego. Celem tego wykazu czynników jest również zapewnienie jasności inwestorom, którzy rozważają dokonanie lub już dokonali bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii. Przy ustalaniu, czy bezpośrednie inwestycje zagraniczne mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, państwa członkowskie i Komisja powinny

uwzględnić wszystkie istotne czynniki, w tym wpływ na infrastrukturę krytyczną, technologie krytyczne, w tym kluczowe technologie prorozwojowe, oraz nakłady, które mają zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa lub utrzymania porządku publicznego. W związku z tym państwa członkowskie i Komisja powinny również mieć możliwość uwzględnienia tego, czy inwestor zagraniczny jest bezpośrednio lub pośrednio kontrolowany przez rząd państwa trzeciego, w tym poprzez istotne finansowanie.

Zapobieganie obchodzeniu środków (art. 5)

W celu zapewnienia skuteczności swoich mechanizmów monitorowania i decyzji państwa członkowskie powinny być mieć możliwość utrzymania, zmiany lub wprowadzania środków zapobiegających ich obchodzeniu. Środki te mogą obejmować monitorowanie, zgodnie z przepisami prawa UE, bezpośrednich inwestycji realizowanych przez przedsiębiorstwo utworzone zgodnie z prawem państwa członkowskiego i będące własnością lub kontrolowane przez inwestora zagranicznego, jeżeli inwestycja jest dokonywana poprzez sztuczne uzgodnienia w ramach UE, które nie odzwierciedlają rzeczywistości gospodarczej i obchodzą mechanizmy monitorowania. Nie powinny one jednak naruszać podstawowych swobód ustanowionych na mocy TFUE.

Ramy proceduralne monitorowania przez państwa członkowskie (art. 6)

W art. 6 określono zasadnicze elementy ram proceduralnych w odniesieniu do monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych przez państwa członkowskie. Takie ramy proceduralne umożliwią inwestorom, Komisji i pozostałym państwom członkowskim lepsze zrozumienie, w jaki sposób inwestycje mają być monitorowane, oraz dopilnowanie, by inwestycje te były monitorowane w sposób przejrzysty i bez dyskryminowania różnych państw członkowskich. Elementy te obejmują w szczególności określenie ram czasowych w odniesieniu do monitorowania, które muszą uwzględniać ramy czasowe w odniesieniu do monitorowania na poziomie UE. Ramy proceduralne dla mechanizmów monitorowania w państwach członkowskich powinny również przewidywać możliwość odwołania się przez inwestorów do sądu od decyzji dotyczących monitorowania.

Mechanizm współpracy (art. 8)

W rozporządzeniu przewidziano mechanizm umożliwiający państwom członkowskim współpracę i udzielania sobie wzajemnej pomocy, jeżeli dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna może mieć potencjalnie wpływ na ich bezpieczeństwo lub porządek publiczny. Potencjalnie dotknięte państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedstawienia uwag państwom członkowskim, w których inwestycje są planowane lub zostały ukończone, niezależnie od tego czy którekolwiek z dotkniętych państw członkowskich utrzymuje mechanizm monitorowania lub prowadzi monitorowanie danej inwestycji. Współpraca ta powinna umożliwić państwom członkowskim wymianę informacji i w miarę możliwości koordynowanie ich reakcji, w zależności od przypadku, na daną bezpośrednią inwestycję zagraniczną.

Państwa członkowskie prowadzące monitorowanie bezpośrednich inwestycji zagranicznych powinny poinformować pozostałe państwa członkowskie o trwającym monitorowaniu. Powinno to umożliwić tym państwom członkowskim otrzymanie na wczesnym etapie uwag od pozostałych państw członkowskich oraz uwzględnienie tych uwag w ich procedurach monitorowania. Ponadto umożliwi to innym państwom członkowskim rozważenie, czy dana powiązana bezpośrednia inwestycja zagraniczna, która jest również planowana lub została

ukończona na ich terytorium, może uzasadniać podjęcie monitorowania w ramach ich własnego mechanizmu monitorowania.

Monitorujące państwo członkowskie powinno umożliwić pozostałym państwom członkowskim przedstawienie uwag w rozsądnym terminie 25 dni roboczych. Monitorujące państwa członkowskie powinny przewidzieć w swoich mechanizmach monitorowania wystarczający czas na rozpatrzenie uwag przedstawionych przez inne państwa członkowskie; przysługują im jednak ostateczne uprawnienia decyzyjne w odniesieniu do bezpośrednich inwestycji zagranicznych poddanych monitorowaniu.

Komisja powinna być również informowana o bezpośrednich inwestycjach zagranicznych poddawanych monitorowaniu w ramach mechanizmu monitorowania państwa członkowskiego ze względu na bezpieczeństwo lub porządek publiczny. Komisja powinna również mieć możliwość przedstawiania w rozsądnym terminie swoich uwag (w postaci opinii) państwu członkowskiemu, które prowadzi monitorowanie lub w którym inwestycje są planowane lub zostały ukończone. W celu uwzględnienia uwag zgłoszonych przez państwa członkowskie, Komisja powinna skorzystać z dodatkowego okresu wynoszącego 25 dni roboczych celem określenia, czy należy wydać przedmiotową opinię w odniesieniu do państw członkowskich, w których inwestycje są planowane lub zostały ukończone.

Dotknięte państwa członkowskie mogą przedstawić uwagi, a Komisja może przekazać uwagi państwu członkowskiemu, w którym bezpośrednie inwestycje zagraniczne są planowane lub zostały ukończone, nawet jeśli to państwo członkowskie nie dysponuje mechanizmem monitorowania lub nie monitoruje danych inwestycji. W takim przypadku takie państwo członkowskie może uwzględnić opinię oraz przedstawione uwagi w ramach kształtowania swojej polityki.

Monitorowanie Komisji dotyczące projektów lub programów leżących w interesie Unii (art. 3 i 9)

W rozporządzeniu, którego dotyczy wniosek, wprowadzono art. 3 ust. 2, który stanowi, że Komisja może monitorować bezpośrednio inwestycje zagraniczne, które mogą mieć wpływ na projekty lub programy leżące w interesie Unii ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego. Aby zapewnić niezbędną przejrzystość względem inwestorów i państw członkowskich, w załączniku do rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, umieszczono przykładowy wykaz projektów lub programów leżących w interesie Unii.

W tych szczególnych przypadkach Komisja – jeżeli uzna, że dane inwestycje mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa lub porządku publicznego – może skierować opinię do państw członkowskich, w których inwestycje te są planowane lub zostały ukończone. Przyczyny monitorowania muszą zawsze wynikać ze względów bezpieczeństwa i porządku publicznego, a Komisja powinna mieć możliwość wzięcia pod uwagę szeregu czynników, w tym tych wymienionych w art. 4. W ramach monitorowania Komisja powinna również uwzględnić przepisy szczegółowe istniejące na szczeblu UE²⁴.

²⁴ Zob. na przykład dyrektywa 2008/114/WE w sprawie rozpoznawania europejskiej infrastruktury krytycznej, dyrektywę 2009/73 dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i dyrektywę 2009/72 dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej, rozporządzenie 428/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania, dyrektywę 2016/1148 w sprawie bezpieczeństwa infrastruktury sieci, nowe rozporządzenie w sprawie środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu, uchylające rozporządzenie nr 994/2010.

Państwa członkowskie, których to dotyczy, w jak największym stopniu uwzględniają opinię wydaną przez Komisję i przedstawiają Komisji stosowne uzasadnienie w przypadku nieprzestrzegania jej zaleceń. Państwa członkowskie, do których opinia jest skierowana i które przeprowadzają monitorowanie bezpośrednich inwestycji zagranicznych w ramach ich mechanizmów monitorowania, uwzględniają opinię Komisji w procesie monitorowania. Państwa członkowskie, do których skierowana jest opinia i które nie prowadzą monitorowania powinny rozważyć, w jaki sposób uwzględnić jej zalecenia – w ramach mechanizmu monitorowania lub, w przypadku braku takiego mechanizmu, w ramach szerszego kształtowania swojej polityki.

Powiadamianie i wymogi dotyczące informacji (art. 7 i 10)

Art. 7 zobowiązuje państwa członkowskie do powiadamiania Komisji w określonych ramach czasowych o swoich mechanizmach monitorowania, a także o wszelkich zmianach wprowadzonych do tych mechanizmów. Ponadto państwa członkowskie będą zobowiązane do przedkładania Komisji rocznych sprawozdań w sprawie stosowania swoich mechanizmów monitorowania, obejmujących przynajmniej: informacje na temat inwestycji objętych monitorowaniem, ze wskazaniem sektora, pochodzenia i wartości inwestycji podlegających monitorowaniu, a także informacje o decyzjach, w wyniku których zakazano inwestycji lub uzależniono je od spełnienia warunków. Państwa członkowskie, które nie utrzymują mechanizmów monitorowania, składają również, na podstawie dostępnych im informacji, sprawozdania na temat bezpośrednich inwestycji zagranicznych, które zostały zrealizowane na ich terytorium.

W celu ułatwienia współpracy z innymi państwami członkowskimi oraz monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych przez Komisję, w art. 10 ustanowiono obowiązek obejmujący wszystkie państwa członkowskie, niezależnie od tego, czy dysponują one mechanizmem monitorowania, dotyczący zapewnienia minimalnego poziomu informacji na temat bezpośrednich inwestycji zagranicznych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia. Państwo członkowskie powinno udostępnić takie minimalne informacje na temat bezpośrednich inwestycji zagranicznych na wniosek innego państwa członkowskiego lub Komisji. Stosowne informacje obejmują takie aspekty, jak struktura własności inwestora zagranicznego, finansowanie planowanych lub ukończonych inwestycji, oraz – o ile są dostępne – dane na temat dotacji przyznanych przez państwa trzecie.

Poufność (art. 11)

Art. 11 gwarantuje, że informacje uzyskane w wyniku stosowania niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów, w związku z którymi o nie wystąpiono oraz że wszelkie informacje poufne są chronione.

Punkty kontaktowe (art. 12)

W celu zapewnienia sprawnego i skutecznego wdrożenia rozporządzenia, w szczególności wzmocnienia komunikacji i współpracy między państwami członkowskimi, a także między państwami członkowskimi a Komisją, zgodnie z art. 12 państwa członkowskie mają obowiązek ustanowić w ramach swoich administracji punkty kontaktowe ds. monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych, z którymi można będzie się kontaktować we wszystkich kwestiach związanych z wykonaniem niniejszego rozporządzenia.

Ponadto, jak określono w komunikacie Komisji towarzyszącym niniejszemu wnioskowi, Komisja ustanowi grupę koordynacyjną ds. monitorowania bezpośrednich inwestycji

zagranicznych, składającą się z przedstawicieli państw członkowskich i Komisji. Grupa będzie spotykać się regularnie w celu rozpatrzenia kwestii związanych z bezpośrednimi inwestycjami zagranicznymi w UE, w tym wynikającymi z wykonania niniejszego rozporządzenia. Grupa ta mogłaby stanowić forum wymiany informacji między państwami członkowskimi na temat, między innymi, przepływów bezpośrednich inwestycji zagranicznych i tendencji z nim związanych, a także najlepszych praktyk w zakresie monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii Europejskiej**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Bezpośrednie inwestycje zagraniczne przyczyniają się do wzrostu gospodarczego w Unii dzięki zwiększeniu konkurencyjności, tworzeniu nowych miejsc pracy i korzyści skali, wnoszeniu kapitału, technologii i wiedzy fachowej, stymulowaniu innowacji i otwarciu nowych rynków dla wywozu UE. Bezpośrednie inwestycje zagraniczne przyczyniają się do osiągnięcia celów planu inwestycyjnego dla Europy przedstawionego przez Komisję oraz innych projektów i programów unijnych.
- (2) Unia i państwa członkowskie dysponują otwartym środowiskiem inwestycyjnym, którego zasady zapisano w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) i które wpisuje się w zobowiązania międzynarodowe podjęte przez Unię i jej państwa członkowskie w odniesieniu do bezpośrednich inwestycji zagranicznych.
- (3) Na mocy międzynarodowych zobowiązań podjętych na forum Światowej Organizacji Handlu, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz określonych w umowach handlowych i inwestycyjnych zawartych z państwami trzecimi, Unia i państwa członkowskie mogą wprowadzić środki ograniczające odnoszące się do bezpośrednich inwestycji zagranicznych ze względu na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, pod warunkiem spełnienia pewnych wymogów.
- (4) Niektóre państwa członkowskie wprowadziły środki, zgodnie z którymi mogą one nakładać ograniczenia w przepływie kapitału między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, uzasadnione względami porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Środki te odzwierciedlają cele i obawy państw członkowskich w odniesieniu do bezpośrednich inwestycji zagranicznych, a ich wynikiem jest szereg działań zróżnicowanych pod względem zakresu i procedury. Pozostałe państwa członkowskie nie dysponują takimi mechanizmami.
- (5) Obecnie na poziomie UE nie ma kompleksowych ram w odniesieniu do kontroli bezpośrednich inwestycji zagranicznych ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

- (6) Bezpośrednie inwestycje zagraniczne wchodzą w zakres wspólnej polityki handlowej. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. e) TFUE Unia Europejska ma wyłączną kompetencję w dziedzinie wspólnej polityki handlowej.
- (7) Ważne jest zatem zagwarantowanie pewności prawa i zapewnienie koordynacji i współpracy w całej UE dzięki ustanowieniu ram prawnych dotyczących monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii ze względu na bezpieczeństwo lub porządek publiczny. Pozostaje to bez uszczerbku dla wyłącznej kompetencji państw członkowskich do utrzymania bezpieczeństwa narodowego.
- (8) Ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych powinny zapewniać państwom członkowskim i Komisji środki umożliwiające kompleksowe zwalczanie zagrożeń dla bezpieczeństwa lub porządku publicznego oraz dostosowanie się do zmieniających się okoliczności przy zachowaniu niezbędnej elastyczności w ramach monitorowania przez państwa członkowskie bezpośrednich inwestycji zagranicznych ze względów bezpieczeństwa i porządku publicznego, przy uwzględnieniu ich indywidualnej sytuacji i uwarunkowań krajowych.
- (9) Monitorowaniem należy objąć szeroki zakres inwestycji ustanawiających lub podtrzymujących trwale i bezpośrednie powiązania między inwestorami z państw trzecich i przedsiębiorstwami prowadzącymi działalność gospodarczą w państwie członkowskim.
- (10) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość podjęcia – zgodnie z prawem Unii – niezbędnych działań zapobiegających obchodzeniu mechanizmów monitorowania oraz ich decyzji służących ochronie bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego. Powinno to mieć zastosowanie do inwestycji w Unii dokonywanych za pomocą sztucznych uzgodnień, które nie odzwierciedlają rzeczywistości gospodarczej i obchodzą mechanizmy monitorowania i decyzje dotyczące monitorowania, w przypadku których inwestor jest własnością osób fizycznych lub przedsiębiorstwa z państwa trzeciego lub jest przez nie kontrolowany. Pozostaje to bez uszczerbku dla swobody przedsiębiorczości i swobodnego przepływu kapitału, zapisanych w TFUE.
- (11) Aby pomóc państwom członkowskim i Komisji w stosowaniu przepisów rozporządzenia, należy przedstawić wykaz czynników, które można wziąć pod uwagę przy monitorowaniu bezpośrednich inwestycji zagranicznych ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego. Wykaz ten zwiększy również przejrzystość procesu monitorowania dla inwestorów dokonujących bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii lub rozważających dokonanie takich inwestycji. Wspominany wykaz czynników, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny powinien być niewyczerpujący.
- (12) Przy ustalaniu, czy bezpośrednie inwestycje zagraniczne mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, państwa członkowskie i Komisja powinny móc uwzględnić wszystkie istotne czynniki, w tym wpływ na infrastrukturę krytyczną, technologie krytyczne, w tym kluczowe technologie wspomagające oraz nakłady, które mają zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa lub utrzymania porządku publicznego i których zakłócenie, utrata lub zniszczenie miałyby znaczny wpływ na państwo członkowskie lub Unię. W związku z tym państwa członkowskie i Komisja powinny również mieć możliwość uwzględnienia tego, czy inwestor zagraniczny jest bezpośrednio lub pośrednio (np. za pomocą istotnego finansowania) kontrolowany przez rząd państwa trzeciego.

- (13) Należy określić kluczowe elementy ram proceduralnych w odniesieniu do monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych przez państwa członkowskie, aby umożliwić inwestorom, Komisji i pozostałym państwom członkowskim zrozumienie, w jaki sposób tego rodzaju inwestycje mogą zostać poddane monitorowaniu i w celu zapewnienia, że inwestycje te poddawane są monitorowaniu w sposób przejrzysty oraz nie są dyskryminujące wobec państw trzecich. Elementy te powinny obejmować co najmniej ustalenie ram czasowych monitorowania oraz możliwość odwołania się przez inwestorów do sądu od decyzji dotyczących monitorowania.
- (14) Należy ustanowić mechanizm umożliwiający państwom członkowskim współpracę oraz wzajemną pomoc w przypadku, gdy bezpośrednie inwestycje zagraniczne w jednym państwie członkowskim mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny w innych państwach członkowskich. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedstawienia uwag państwu członkowskiemu, w którym bezpośrednio inwestycje zagraniczne są planowane lub zostały ukończone, niezależnie od tego, czy państwa członkowskie przedstawiające uwagi lub państwa członkowskie, w których bezpośrednio inwestycje zagraniczne są planowane lub zostały ukończone utrzymują mechanizm monitorowania lub monitorują te inwestycje. Uwagi przedstawione przez państwa członkowskie powinny być również przekazywane Komisji. W stosownych przypadkach Komisja powinna również mieć możliwość wydawania opinii skierowanej do państwa członkowskiego, w którym bezpośrednio inwestycje zagraniczne są planowane lub zostały ukończone, niezależnie od tego, czy dane państwo członkowskie utrzymuje mechanizm monitorowania lub monitoruje te inwestycje i niezależnie od tego, czy inne państwa członkowskie przekazały swoje uwagi.
- (15) Ponadto Komisja powinna mieć możliwość monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych, które potencjalnie mogą mieć wpływ na projekty lub programy leżące w interesie Unii ze względu na bezpieczeństwo lub porządek publiczny. Dałoby to Komisji narzędzie służące ochronie projektów i programów, które służą w całej Unii i stanowią istotny wkład na rzecz wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i konkurencyjności. Należy nim objąć w szczególności projekty i programy finansowane w znacznej mierze ze środków UE lub ustanowione prawodawstwem Unii w zakresie infrastruktury krytycznej, technologii krytycznej lub nakładów krytycznych. Do celów zwiększonej przejrzystości w załączniku należy umieścić orientacyjny wykaz projektów lub programów leżących w interesie Unii, w związku z którymi bezpośrednio inwestycje zagraniczne mogą być objęte monitorowaniem przez Komisję.
- (16) W przypadku gdy Komisja uzna, że określone bezpośrednie inwestycje zagraniczne mogą mieć wpływ na projekty lub programy leżące w interesie Unii ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego, powinna mieć ona możliwość wydania w rozsądnym terminie opinii skierowanej do państwa członkowskiego, w którym dane inwestycje są planowane lub zostały ukończone. Państwa członkowskie powinny w jak największym stopniu uwzględnić taką opinię, a w przypadku niezastosowania się do jej zaleceń złożyć stosowne wyjaśnienia Komisji, zgodnie z obowiązkiem lojalnej współpracy na mocy art. 4 ust. 3 Komisja powinna również mieć możliwość uzyskania od tych państw członkowskich informacji niezbędnych do monitorowania takich inwestycji.
- (17) Aby ułatwić współpracę z innymi państwami członkowskimi oraz monitorowanie bezpośrednich inwestycji zagranicznych przez Komisję, państwa członkowskie

powinny powiadomić Komisję o swoich mechanizmach monitorowania i wszelkich zmianach do nich wprowadzonych oraz regularnie przedstawiać sprawozdania dotyczące stosowania mechanizmów monitorowania. Z tego samego powodu państwa członkowskie, które nie posiadają mechanizmu monitorowania, na podstawie dostępnych im informacji powinny również składać sprawozdania na temat bezpośrednich inwestycji zagranicznych, które miały miejsce na ich terytorium.

- (18) W związku z powyższym ważne jest także zapewnienie minimalnego poziomu informacji i koordynacji w odniesieniu do bezpośrednich inwestycji zagranicznych objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia we wszystkich państwach członkowskich. Informacje te powinny być udostępniane przez państwa członkowskie, w których bezpośrednie inwestycje zagraniczne są planowane lub zostały ukończone na wniosek państw członkowskich lub Komisji. Odpowiednie informacje obejmują takie aspekty, jak struktura własności inwestora zagranicznego i finansowanie planowanych lub ukończonych inwestycji, w tym – o ile są dostępne – dane na temat dotacji przyznanych przez państwa trzecie.
- (19) Komunikacja i współpraca na szczeblu państw członkowskich i Unii powinna zostać wzmocniona poprzez ustanowienie w każdym państwie członkowskim punktów kontaktowych ds. monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych.
- (20) Państwa członkowskie i Komisja powinny przedsięwziąć wszelkie środki konieczne do zapewnienia ochrony poufnych informacji i innych informacji szczególnie chronionych.
- (21) Nie później niż po upływie trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy w sprawozdaniu proponuje się zmianę przepisów niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach może mu towarzyszyć wniosek ustawodawczy.
- (22) Wykonanie niniejszego rozporządzenia przez Unię i państwa członkowskie powinno być zgodne z odpowiednimi wymogami dotyczącymi wprowadzenia środków ograniczających w oparciu o względy bezpieczeństwa lub porządku publicznego przewidziane w prawie UE, w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w Porozumieniu WTO (w tym w szczególności art. XIV lit. a) i art. XIV bis GATS), a także w innych umowach handlowych i inwestycyjnych lub uzgodnieniach, których Unia lub państwa członkowskie są stronami.
- (23) W przypadku gdy bezpośrednie inwestycje zagraniczne stanowią koncentrację objętą zakresem stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004²⁵, wykonanie niniejszego rozporządzenia powinno pozostawać bez uszczerbku dla stosowania art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Przepisy niniejszego rozporządzenia oraz art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 powinny być stosowane w sposób spójny. W zakresie, w jakim zakres stosowania obu rozporządzeń pokrywa się, przyczyny monitorowania określone w art. 1 niniejszego rozporządzenia i pojęcie uzasadnionych interesów w rozumieniu art. 21 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 139/2004 należy interpretować w sposób spójny, bez uszczerbku dla oceny zgodności środków krajowych mających na celu ochronę tych interesów z zasadami ogólnymi i innymi przepisami prawa unijnego.

²⁵

Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

- (24) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla innych procedur powiadamiania i monitorowania określonych w sektorowym prawie Unii i jest spójne z nimi,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia ramy monitorowania przez państwa członkowskie i Komisję bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

Artykuł 2

Definicja

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „bezpośrednia inwestycja zagraniczna” oznacza wszelkiego rodzaju inwestycje inwestora zagranicznego dokonane w celu ustanowienia lub utrzymania trwałych i bezpośrednich powiązań między tym inwestorem zagranicznym a przedsiębiorcą lub przedsiębiorstwem, któremu udostępniany jest kapitał w celu prowadzenia działalności gospodarczej w danym państwie członkowskim, w tym inwestycje, które umożliwiają skuteczne uczestnictwo w zarządzaniu spółką prowadzącą działalność gospodarczą lub w jej kontrolowaniu;
2. „inwestor zagraniczny” oznacza osobę fizyczną z państwa trzeciego lub przedsiębiorstwo z państwa trzeciego, które zamierza dokonać lub dokonało bezpośredniej inwestycji zagranicznej;
3. „monitorowanie” oznacza procedurę umożliwiającą ocenę, zbadanie, dopuszczenie, uwarunkowanie, zakazanie lub wycofanie bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
4. „mechanizm monitorowania” oznacza instrument ogólnego zastosowania, taki jak ustawa lub rozporządzenie, wraz z towarzyszącymi wymogami administracyjnymi, przepisami wykonawczymi lub wytycznymi, określające warunki i procedury w odniesieniu do monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego;
5. „decyzja dotycząca monitorowania” oznacza środek przedsięwzięty w ramach stosowania mechanizmu monitorowania;
6. „przedsiębiorstwo z państwa trzeciego” oznacza przedsiębiorstwo ustanowione lub w inny sposób zorganizowane na podstawie prawa państwa trzeciego.

Artykuł 3

Monitorowanie bezpośrednich inwestycji zagranicznych

1. Państwa członkowskie mogą utrzymać, zmienić lub przyjąć mechanizmy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego, na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Komisja może monitorować bezpośrednie inwestycje zagraniczne, które potencjalnie mogą mieć wpływ na projekty lub programy leżące w interesie Unii ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego.
3. Projekty lub programy leżące w interesie Unii obejmują w szczególności te programy i projekty, które są finansowane znaczną kwotą lub w znacznym odsetku przez UE, lub które są objęte prawodawstwem Unii dotyczącym infrastruktury krytycznej, technologii krytycznych lub nakładów krytycznych. Orientacyjny wykaz projektów lub programów leżących w interesie Unii zamieszczono w załączniku 1.

Artykuł 4

Czynniki, które mogą być uwzględniane przy monitorowaniu

Przy monitorowaniu bezpośrednich inwestycji zagranicznych ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego państwa członkowskie i Komisja mogą rozważyć potencjalny wpływ między innymi na:

- infrastrukturę krytyczną, w tym energetykę, transport, komunikację, przechowywanie danych, przestrzeń kosmiczną lub infrastrukturę finansową, a także obiekty o szczególnym znaczeniu;
- technologie krytyczne, w tym sztuczną inteligencję, robotykę, półprzewodniki, technologie o potencjalnym podwójnym zastosowaniu, bezpieczeństwo cybernetyczne, przestrzeń kosmiczną lub technologię jądrową;
- bezpieczeństwo dostaw kluczowych nakładów lub
- dostęp do szczególnie chronionych informacji lub zdolność kontrolowania szczególnie chronionych informacji.

Przy ustalaniu, czy dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna może mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny państwa członkowskie i Komisja mogą wziąć pod uwagę fakt, czy inwestor zagraniczny jest kontrolowany przez rząd państwa trzeciego, w tym poprzez istotne finansowanie.

Artykuł 5

Przeciwdziałanie obchodzeniu środków

Państwa członkowskie mogą utrzymać, zmienić lub wprowadzić niezbędne środki w celu zapobieżenia obchodzeniu mechanizmów monitorowania i decyzji dotyczących monitorowania.

Artykuł 6

Ramy monitorowania w państwach członkowskich

1. Mechanizmy monitorowania w państwach członkowskich są przejrzyste i nie wprowadzają dyskryminacji między państwami trzecimi. W szczególności, państwa członkowskie określają okoliczności powodujące wszczęcie monitorowania, przyczyny monitorowania oraz mające zastosowanie szczegółowe zasady proceduralne.
2. Państwa członkowskie ustalają terminy wydawania decyzji dotyczących monitorowania. Terminy te umożliwiają im uwzględnienie uwag państw

członkowskich, o których mowa w art. 8, oraz opinii Komisji, o której mowa w art. 8 i 9.

3. Informacje poufne, w tym poufne informacje handlowe, udostępnione przez zagranicznych inwestorów i przedsiębiorstwa są chronione.
4. Odnosni zagraniczni inwestorzy i przedsiębiorstwa mają możliwość odwołania się do sądu od decyzji dotyczących monitorowania wydanych przez organy krajowe.

Artykuł 7

Powiadamianie przez państwa członkowskie o mechanizmach monitorowania oraz składanie sprawozdań rocznych

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich istniejących mechanizmach monitorowania najpóźniej w terminie [...] (*30 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*). Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach wprowadzonych w istniejącym mechanizmie monitorowania lub o wszelkich nowo wprowadzonych mechanizmach monitorowania najpóźniej w terminie 30 dni od wejścia w życie danego mechanizmu monitorowania.
2. Państwa członkowskie, które utrzymują mechanizmy monitorowania, składają Komisji roczne sprawozdanie w sprawie stosowania swoich mechanizmów monitorowania. W odniesieniu do każdego okresu sprawozdawczego sprawozdanie to zawiera w szczególności informacje na temat:
 - a) bezpośrednich inwestycji zagranicznych poddanych monitorowaniu i objętych aktualnie monitorowaniem;
 - b) decyzji dotyczących monitorowania, w wyniku których zakazano bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
 - c) decyzji dotyczących monitorowania, w wyniku których na bezpośrednie inwestycje zagraniczne nałożono warunki lub środki ograniczające ryzyko;
 - d) sektorów, pochodzenia i wartości bezpośrednich inwestycji zagranicznych poddanych monitorowaniu i objętych aktualnie monitorowaniem.
3. Państwa członkowskie, które nie utrzymują mechanizmów monitorowania, składają Komisji roczne sprawozdanie na temat zagranicznych inwestycji bezpośrednich, które miały miejsce na ich terytorium, na podstawie dostępnych im informacji.

Artykuł 8

Mechanizm współpracy

1. Państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich bezpośrednich inwestycjach zagranicznych, które są aktualnie objęte monitorowaniem w ramach ich mechanizmów monitorowania w terminie pięciu dni roboczych od rozpoczęcia monitorowania. W informacjach tych w stosownych przypadkach monitorujące państwa członkowskie starają się określić, czy stwierdzają, że dane bezpośrednie inwestycje zagraniczne objęte aktualnie monitorowaniem mogą potencjalnie wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że jakaś planowana lub ukończona bezpośrednia inwestycja zagraniczna w innym państwie członkowskim może mieć

wpływ na jego bezpieczeństwo lub porządek publiczny, może ono przedstawić uwagi państwu członkowskiemu, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została ukończona. Uwagi te przekazywane są równocześnie Komisji.

3. W przypadku gdy Komisja uzna, że jakaś bezpośrednia inwestycja zagraniczna może mieć potencjalnie wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny w jednym lub szeregu państw członkowskich, może wydać opinię skierowaną do państwa członkowskiego, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została ukończona. Komisja może wydać opinię bez względu na to, czy inne państwa członkowskie przekazały swoje uwagi.
4. Komisja lub państwo członkowskie, które zgodnie z procedurą uzna, że jakaś bezpośrednia inwestycja zagraniczna może mieć wpływ na jego bezpieczeństwo lub porządek publiczny, może zwrócić się do państwa członkowskiego, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została zakończona, o wszelkie informacje niezbędne do przedstawienia uwag, o których mowa w ust. 2, lub do wydania opinii, o której mowa w ust. 3.
5. Uwagi zgodnie z ust. 2 lub opinie zgodnie z ust. 3 kierowane są do państwa członkowskiego, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została ukończona, w rozsądnym terminie, a w każdym razie nie później niż w terminie 25 dni roboczych od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1 lub 4. W przypadku gdy opinia Komisji następuje po uwagach innych państw członkowskich, Komisja ma 25 dodatkowych dni roboczych na wydanie opinii.
6. Państwa członkowskie, w których dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została ukończona, należycie uwzględniają uwagi innych państw członkowskich, o których mowa w ust. 2, a także opinię Komisji, o której mowa w ust. 3.
7. Współpraca między państwami członkowskimi na podstawie niniejszego artykułu odbywa się za pośrednictwem punktów kontaktowych, o których mowa w art. 12.

Artykuł 9

Ramy monitorowania przez Komisję

1. W przypadku gdy Komisja uzna, że jakaś bezpośrednia inwestycja zagraniczna może mieć potencjalnie wpływ na projekty lub programy leżące w interesie Unii ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego, Komisja może wydać opinię skierowaną do państwa członkowskiego, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została ukończona.
2. Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została ukończona, o wszelkie informacje niezbędne do wydania opinii, o której mowa w ust. 1.
3. Komisja kieruje swoją opinię do odnośnego państwa członkowskiego w rozsądnym terminie, a w każdym razie nie później niż w terminie 25 dni roboczych od otrzymania informacji, o które Komisja zwróciła się na podstawie ust. 2. W przypadku gdy państwo członkowskie posiada mechanizm monitorowania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, a Komisja otrzymała na podstawie art. 8 ust. 1 informacje na temat bezpośrednich inwestycji zagranicznych objętych aktualnie monitorowaniem, opinia wydawana jest nie później niż 25 dni roboczych po

otrzymaniu takich informacji. Jeżeli do wydania opinii niezbędne są dodatkowe informacje, bieg terminu 25 dni rozpoczyna się w dniu otrzymania dodatkowych informacji.

4. Opinia Komisji jest przekazywana pozostałym państwom członkowskim.
5. Państwa członkowskie, w których dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została ukończona, w jak największym stopniu uwzględniają opinię wydaną przez Komisję i przedstawiają Komisji uzasadnienie w przypadku jej nieprzestrzegania.

Artykuł 10

Wymogi dotyczące informacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje, o które zwróciła się Komisja i inne państwa członkowskie na podstawie art. 8 ust. 4 i art. 9 ust. 2, zostały udostępnione Komisji i zwracającym się o nie państwom członkowskim bez zbędnej zwłoki.
2. W stosownych przypadkach informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności:
 - a) strukturę własności inwestora zagranicznego i przedsiębiorstwa, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została ukończona, w tym informacje na temat udziałowca lub udziałowców sprawujących ostateczną kontrolę;
 - b) wartość danej bezpośredniej inwestycji zagranicznej;
 - c) produkty, usługi i działalność gospodarczą zagranicznego inwestora i przedsiębiorstwa, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została ukończona;
 - d) państwa członkowskie, w których prowadzi działalność gospodarczą zagraniczny inwestor i przedsiębiorstwo, w którym dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna jest planowana lub została ukończona;
 - e) finansowanie danej inwestycji, w oparciu o informacje, którymi dysponuje odnośne państwo członkowskie.

Artykuł 11

Poufność

1. Informacje uzyskane w wyniku stosowania niniejszego rozporządzenia wykorzystywane są wyłącznie do celów, w związku z którymi o nie wystąpiono.
2. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają ochronę informacji poufnych uzyskanych w związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

Punkty kontaktowe

Każde państwo członkowskie wyznacza punkt kontaktowy ds. monitorowania zagranicznych inwestycji bezpośrednich („punkt kontaktowy ds. monitorowania BIZ”) w celu monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Komisja i pozostałe państwa

członkowskie kontaktują się z tymi punktami kontaktowymi ds. monitorowania BIZ we wszystkich kwestiach związanych z wykonaniem niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Ocena

1. Komisja przeprowadza ocenę i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszego rozporządzenia najpóźniej w terminie 3 lat po jego wejściu w życie. Państwa członkowskie uczestniczą w tej procedurze i przekazują Komisji wszelkie informacje niezbędne do sporządzenia tego sprawozdania.
2. Sprawozdaniu może towarzyszyć odpowiedni wniosek ustawodawczy, gdy zaleca się w nim zmianę przepisów rozporządzenia..

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii Europejskiej.

1.2. Dziedziny polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Wspólna polityka handlowa, art. 207 TFUE.

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

x Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**.

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²⁶.

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**.

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**.

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Nie dotyczy

1.4.2. Cel(-e) szczegółowy(-e) i cel szczegółowy nr [...]

Cel(-e) szczegółowy(-e)

Nie dotyczy

Cel szczegółowy nr:

Nie dotyczy

²⁶

O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Celem wniosku jest wspieranie ogólnych celów polityki Unii, określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, zwłaszcza w odniesieniu do jej stosunków zewnętrznych, czyli umacniania wartości i interesów Unii oraz przyczyniania się do ochrony jej obywateli, do pokoju, bezpieczeństwa oraz wolnego i sprawiedliwego handlu. Wniosek jest w pełni zgodny z komunikatem z 2015 r. „Handel z korzyścią dla wszystkich”, w którym dąży się do stworzenia systemu handlu i inwestycji opartego na zasadach. W rozporządzeniu, którego dotyczy wniosek, nawiązano do przyjętego przez Komisję w dniu 10 maja 2017 r. „dokumentu otwierającego debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji”, w którym podkreślono korzyści i wyzwania związane z globalizacją. W dokumencie tym podkreślono zaangażowanie Unii Europejskiej na rzecz tworzenia otwartego, trwałego i sprawiedliwego porządku opartego na określonych zasadach, w drodze współpracy międzynarodowej. Zasady te odnoszą się w pełni do bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ), które stanowią element wspólnej polityki handlowej UE – zob. art. 207 ust. 1 TFUE. BIZ są ważnym źródłem wzrostu gospodarczego, nowych miejsc pracy i innowacji. Przyniosły znaczne korzyści UE oraz reszcie świata. Dlatego właśnie UE chce utrzymać otwarte środowisko inwestycyjne. W dokumencie tym wyjaśniono jednak również, że UE nie zawaha się działać, jeśli państwa trzecie lub przedsiębiorstwa zagraniczne będą prowadziły nieuczciwe praktyki lub ich działania będą budzić obawy w kwestii bezpieczeństwa i porządku publicznego. W dokumencie tym uznano, że występują coraz większe obawy, jeśli chodzi o strategiczne przejęcia kluczowych zasobów europejskich przez inwestorów zagranicznych. W związku z tym Komisja jest zdania, że należy ustanowić ramy dla państw członkowskich oraz w niektórych przypadkach dla Komisji umożliwiające monitorowanie bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) w Unii.

Ponadto rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, zapewnia pewność prawa państwom członkowskim, w których stosowany jest mechanizm monitorowania BIZ lub które pragną przyjąć taki mechanizm, gdyż Unia ma wyłączną kompetencję w dziedzinie wspólnej polityki handlowej, w tym BIZ, na podstawie art. 3 ust. 1 lit. e) i art. 207 ust. 1 TFUE.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

W rozporządzeniu, którego dotyczy wniosek, przewiduje się sporządzenie przez Komisję sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia najpóźniej w terminie trzech lat po jego wejściu w życie. Jeżeli Komisja uzna, że niniejsze rozporządzenie nie przyczynia się w wystarczającym stopniu do osiągnięcia określonych celów polityki, może dołączyć do sprawozdania wniosek w sprawie jego zmiany.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

W celu uwzględnienia potencjalnego wpływu międzynarodowych transgranicznych przejęć na bezpieczeństwo i porządek publiczny 13 państw członkowskich UE utrzymuje obecnie mechanizmy monitorowania BIZ i zastrzega sobie prawo do ograniczania inwestycji zagranicznych, które stanowią zagrożenie dla ich istotnych

interesów. Unia ma wyłączną kompetencję do działania w dziedzinie wspólnej polityki handlowej na podstawie art. 3 ust. 1 lit. e) i art. 207 TFUE; BIZ są integralnym elementem wspólnej polityki handlowej. W związku z tym Unia powinna zapewnić ramy, w których państwa członkowskie mogą utrzymywać lub przyjmować takie mechanizmy.

Ponadto celem rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, jest ustanowienie ram dla państw członkowskich i w stosownych przypadkach dla Komisji, umożliwiających monitorowanie niektórych BIZ w UE z myślą o ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, ustanawia mechanizm systematycznej współpracy między państwami członkowskimi i Komisją w dziedzinie BIZ poprzez punkty kontaktowe.

- 1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Do celów niniejszego punktu „wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” oznacza wartość wynikającą z interwencji Unii wykraczającą poza wartość, która zostałaby uzyskana bez tej interwencji, przez same państwa członkowskie.*

Powody podjęcia działania na poziomie europejskim (*ex ante*):

Szereg państw członkowskich utrzymuje mechanizmy monitorowania BIZ, natomiast inne nie mają żadnego mechanizmu monitorowania. Unia ma wyłączną kompetencję do działania w dziedzinie wspólnej polityki handlowej na podstawie art. 3 ust. 1 lit. e) i art. 207 TFUE; BIZ są integralnym elementem wspólnej polityki handlowej. W związku z tym Unia powinna zapewnić ramy, w których państwa członkowskie mogą utrzymywać lub przyjmować takie mechanizmy.

Ponadto Komisja powinna mieć możliwość wydania opinii doradczej skierowanej do odnośnych państw członkowskich, jeśli uzna, że dana BIZ może mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny w odniesieniu do projektów lub programów leżących w interesie Unii, takich jak Galileo, Horyzont 2020, TEN-T czy Ten-E. Komisja powinna również mieć możliwość wydania opinii doradczej w przypadku, gdy uzna, że dana BIZ w jednym państwie członkowskim ma wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny w innym państwie członkowskim.

Przewidywana wytworzona wartość dodana UE (*ex post*):

Dotychczas nie było w tej dziedzinie ani zorganizowanej koordynacji, ani współpracy między państwami członkowskimi i Komisją. Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, i towarzyszący mu komunikat Komisji mają na celu ustanowienie punktów kontaktowych i ogłoszenie ustanowienia grupy ds. współpracy na rzecz zwiększonej koordynacji i współpracy, wymiany informacji i najlepszych praktyk. Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, ustanawia wyraźny obowiązek dla państw członkowskich dzielenia się informacjami między sobą oraz z Komisją za pośrednictwem sieci punktów kontaktowych. Oczekuje się, że doprowadzi to do korzyści związanych z koordynacją w dziedzinie oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz do zwiększenia świadomości na temat tych delikatnych kwestii we wszystkich państwach członkowskich, bez zobowiązywania państw członkowskich do ustanowienia systemu monitorowania BIZ.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Jest to nowa inicjatywa, brak wcześniejszych doświadczeń. Komisja będzie musiała zgromadzić odpowiednią wiedzę fachową.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, uzupełnia inne strategie polityczne i inicjatywy Unii, jest z nimi spójne i nie narusza ich; w szczególności chodzi o niżej wymienione strategie i inicjatywy.

Swobodny przepływ kapitału i swoboda przedsiębiorczości

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne stanowią przepływ kapitału w rozumieniu art. 63 TFUE. Zgodnie z art. 63 TFUE zakazane są wszelkie ograniczenia w przepływie kapitału między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi. Mechanizmy monitorowania inwestycji mogą stanowić ograniczenie swobodnego przepływu kapitału, które może być jednak uzasadnione, jeśli jest konieczne i proporcjonalne dla osiągnięcia celów określonych w Traktacie, w tym ze względów bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego (art. 65 TFUE) lub nadrzędnymi względami interesu ogólnego określonymi przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Jak wyjaśniono w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości, państwom członkowskim przysługuje swoboda określania wymogów porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego z uwagi na swoje potrzeby krajowe, jednak te interesy publiczne nie mogą być ustalane jednostronnie przez państwa członkowskie bez jakiegokolwiek kontroli ze strony instytucji UE i należy je rozumieć ściśle: można się na nie powoływać jedynie w razie rzeczywistego i wystarczająco poważnego zagrożenia dla jednego z podstawowych interesów społecznych. Ograniczenia podstawowych wolności nie mogą być niewłaściwie wykorzystywane w taki sposób, aby służyły w istocie celom czysto gospodarczym. Ponadto mechanizmy kontroli inwestycji powinny być zgodne z ogólnymi zasadami prawa Unii, a w szczególności z zasadami proporcjonalności i pewności prawa. Zgodnie z tymi zasadami procedury i kryteria monitorowania inwestycji powinny być określone w sposób niedyskryminujący i wystarczająco precyzyjny. Potencjalni inwestorzy powinni być w stanie zapoznać się z wyprzedzeniem z takimi mechanizmami oraz mieć możliwość odwołania się do sądu.

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, jest zgodne z tymi wymogami. Potwierdza się w nim, że państwa członkowskie mogą monitorować bezpośrednie inwestycje zagraniczne ze względów bezpieczeństwa lub porządku publicznego oraz określa podstawowe wymogi proceduralne w odniesieniu do mechanizmów monitorowania przez państwa członkowskie, takich jak przejrzystość, niedyskryminowanie różnych państw trzecich i kontrola sądowa.

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne mogą prowadzić do rozpoczęcia działalności gospodarczej w UE przez inwestora z państwa trzeciego, np. gdy taka inwestycja polega na nabyciu pakietu kontrolnego w przedsiębiorstwie mającym siedzibę w UE. W art. 49 TFUE zakazuje się wszelkich ograniczeń swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego.

O ile art. 63 TFUE ma zastosowanie również do przepływu kapitału z państw trzecich, art. 49 TFUE nie ma zastosowania do prowadzenia działalności

gospodarczej w UE przez obywateli państw trzecich. Tym samym rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie wpływa na postanowienia traktatu dotyczące swobody przedsiębiorczości.

Rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne mogą przyjmować formę połączeń, przejęć lub wspólnych przedsięwzięć, które stanowią koncentracje objęte zakresem rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. W odniesieniu do takich koncentracji art. 21 ust. 4 rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw zezwala państwom członkowskim na podejmowanie odpowiednich działań na rzecz ochrony słuszych interesów, które to działania są zgodne z ogólnymi zasadami i innymi przepisami prawa unijnego. W tym celu art. 21 ust. 4 akapit drugi wyraźnie uznaje ochronę bezpieczeństwa publicznego, pluralizmu mediów i zasad ostrożnościowych za uprawnione interesy. Decyzje dotyczące monitorowania podjęte na podstawie rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, w celu ochrony tych interesów nie muszą być zgłaszane Komisji zgodnie z art. 21 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, pod warunkiem że są one zgodne z ogólnymi zasadami i innymi przepisami prawa unijnego. Jeżeli natomiast państwo członkowskie zamierza podjąć decyzję dotyczącą monitorowania na podstawie rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, w celu ochrony innych interesów publicznych, będzie musiało poinformować o tym Komisję na podstawie art. 21 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, jeśli decyzja dotyczy koncentracja wchodzącej w zakres rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Komisja zapewni spójność w stosowaniu rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, i art. 21 ust. 4 rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. W zakresie, w jakim zakres stosowania obu rozporządzeń pokrywa się, przyczyny monitorowania określone w art. 1 rozporządzenia, którego dotyczy wniosek, i pojęcie uzasadnionych interesów w rozumieniu art. 21 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw należy interpretować w sposób spójny, bez uszczerbku dla oceny zgodności środków krajowych mających na celu ochronę tych interesów z zasadami ogólnymi i innymi przepisami prawa unijnego.

Energia

Na przestrzeni lat Unia wypracowała prawodawstwo mające na celu poprawę bezpieczeństwa dostaw energii dla Unii i jej państw członkowskich. Dyrektywa w sprawie infrastruktury krytycznej (dyrektywa Rady 2008/114/WE) zobowiązuje państwa członkowskie do wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej i przygotowania planów bezpieczeństwa. Dyrektywy w sprawie energii elektrycznej i gazu tzw. trzeciego pakietu energetycznego (dyrektywa 2009/72/WE dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej; Dyrektywa 2009/73/WE dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego) zawiera przepisy, które wymagają oceny czynników mających wpływ na bezpieczeństwo dostaw dla danego państwa członkowskiego, ale także UE jako całości, jeżeli system przesyłowy gazu lub energii elektrycznej danego państwa członkowskiego jest kontrolowany przez operatora z państwa trzeciego. Ponadto rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu skupia się w szczególności na czynnikach mających wpływ na bezpieczeństwo dostaw i zobowiązuje państwa członkowskie do przeprowadzania ocen ryzyka na szczeblu krajowym i regionalnym, obejmujących ocenę wszelkich ewentualnych zagrożeń dla systemu gazowego, w tym zagrożeń związanych z kontrolą infrastruktury istotnej dla bezpieczeństwa dostaw przez

podmioty z państw trzecich, a także do przygotowaniu kompleksowych zapobiegawczych planów działania i planów nadzwyczajnych przewidujących środki mające na celu ograniczenie tych zagrożeń. W tym samym duchu wniosek dotyczący gotowości na wypadek zagrożeń zawiera podobne przepisy dla sektora energii elektrycznej. Przedsiębiorstwa energetyczne są także wyraźnie ujęte w dyrektywie w sprawie bezpieczeństwa infrastruktury sieciowej (dyrektywa 2016/1148) jako usługi podstawowe.

Surowce

W celu zajęcia się narastającym problemem zabezpieczenia cennych surowców dla gospodarki Unii Komisja uruchomiła w 2008 r. europejską inicjatywę na rzecz surowców. Jest to zintegrowana strategia, która określa ukierunkowane środki w celu zabezpieczenia i poprawy dostępu UE do surowców. Jednym z działań priorytetowych przewidzianych w inicjatywie było ustanowienie wykazu kluczowych surowców na szczeblu UE. Wykaz ten zawiera surowce, które osiągną lub przekroczą wartości progowe pod względem znaczenia gospodarczego i ryzyka związanego z dostawami. Komisja sporządziła pierwszy wykaz w 2011 r. i spełniła swoje zobowiązanie do jego aktualizacji przynajmniej co trzy lata w celu uwzględnienia zmian rynkowych, produkcyjnych i technologicznych. Drugi wykaz opublikowano w 2014 r., a nowy wykaz jest publikowany wraz z niniejszym rozporządzeniem.

Wykaz surowców krytycznych powinien pomóc w aktywizacji europejskiej produkcji surowców krytycznych oraz ułatwić inicjowanie nowej działalności w zakresie wydobywania i recyklingu. Komisja w ostatnich latach uwzględniła wykaz surowców krytycznych poprzez szeroki wachlarz działań w dziedzinach handlu, stosunków międzynarodowych, badań i innowacji, bazy wiedzy i gospodarki o obiegu zamkniętym. UE wspiera uzupełniające inicjatywy polityczne państw członkowskich, które także uczestniczą w przygotowywaniu wykazu surowców krytycznych.

Bezpieczeństwo cybernetyczne i łączność elektroniczna

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, będzie stanowić uzupełnienie strategii politycznych UE w dziedzinie łączności elektronicznej, bezpieczeństwa cybernetycznego, ochrony infrastruktury krytycznej oraz konkurencyjności przemysłu w zakresie produktów i usług związanych z bezpieczeństwem cybernetycznym. We wspólnym komunikacie Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie strategii bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej przedstawiono wizję otwartej, bezpiecznej i chronionej cyberprzestrzeni. Kolejnym krokiem było rozporządzenie nr 283/2014, które określa projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie sieci transeuropejskich w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej. Ponadto dyrektywa 2016/1148 nakłada na państwa członkowskie obowiązki dotyczące gotowości oraz wprowadza wymogi dotyczące gotowości i powiadamiania w odniesieniu do operatorów usług kluczowych i dostawców usług cyfrowych. W lipcu 2016 r. Komisja Europejska ogłosiła uruchomienie partnerstwa publiczno-prywatnego w dziedzinie bezpieczeństwa cybernetycznego oraz dodatkowych środków polityki rynkowej w celu aktywizacji zdolności przemysłowych w Europie. Do powyższych celów wykorzystywane są również środki pieniężne UE z programu „Horyzont 2020” i instrument „Łącząc Europę”. We wrześniu 2017 r. Komisja przedstawiła również komunikat w sprawie kompleksowego podejścia UE do

bezpieczeństwa cybernetycznego, w tym na szczeblu globalnym; Komisja zaproponowała również rozporządzenie w sprawie utworzenia unijnych ram certyfikacji bezpieczeństwa dla technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu zapobiegania rozdrobnieniu rynku oraz ułatwienia użytkownikom uzyskiwania informacji, czy określone produkty i usługi ICT, w tym urządzeń podłączonych do internetu, są bezpieczne pod względem cybernetycznym.

Transport lotniczy

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie będzie miało wpływu na przepisy rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty, gdyż nie jest to mechanizm monitorowania inwestycji. Rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 stanowi, że jednym z warunków przyznania koncesji przedsiębiorstwu uprawnionemu do przewozu drogą powietrzną pasażerów, poczty lub ładunku za wynagrodzeniem lub na zasadzie najmu, jest posiadanie przez państwa członkowskie lub obywateli państw członkowskich ponad 50 % udziałów w przedsiębiorstwie i sprawowanie skutecznej kontroli nad nim (art. 4).

Ocena ostrożnościowa przypadków nabycia udziałów w podmiotach sektora finansowego

Prawodawstwo UE w sektorze finansowym stanowi, że właściwe organy są uprawnione do przeprowadzania oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w instytucjach finansowych (tj. instytucjach kredytowych, firmach inwestycyjnych oraz zakładach ubezpieczeń i reasekuracji). Określa ono wymogi dotyczące powiadomień, zasady proceduralne i kryteria dla takich ocen. Celem tych przepisów jest zapewnienie należytego i ostrożnego zarządzania instytucjami finansowymi. Zasady te są określone w dyrektywie 2007/44/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego, w dyrektywie 2013/36/UE w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, w dyrektywie 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) oraz w dyrektywie 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych.

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, uprawni państwa członkowskie do utrzymania lub wprowadzenia mechanizmu monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych ze względów bezpieczeństwa i porządku publicznego. Nie będzie to miało wpływu na przepisy UE dotyczące oceny ostrożnościowej przypadków nabycia znacznych pakietów akcji w sektorze finansowym, które pozostaną odrębną procedurą przeprowadzaną w konkretnym celu.

Kontrola wywozu produktów podwójnego zastosowania

Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, nie będzie miało wpływu na kontrolę wywozu produktów podwójnego zastosowania, którą reguluje rozporządzenie (WE) nr 428/2009. Handel produktami podwójnego zastosowania podlega kontroli w celu zapobiegania ryzyku, jakie produkty te mogą stwarzać dla bezpieczeństwa międzynarodowego. Kontrole wynikają z międzynarodowych zobowiązań i są zgodne z zobowiązaniami podjętymi w ramach wielostronnych systemów kontroli wywozu. Unijny system kontroli wywozu jest regulowany przepisami

rozporządzenia (WE) nr 428/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania, który przewiduje wspólne zasady kontroli, wspólny wykaz produktów podwójnego zastosowania, a także koordynację i współpracę w celu wspierania spójnego wdrażania i egzekwowania w całej Unii. Rozporządzenie to jest wiążące i bezpośrednio stosowane w całej UE.

Europejska polityka kosmiczna

W komunikacie Komisji w sprawie strategii kosmicznej dla Europy Komisja podkreśliła znaczenie wyeliminowania wrażliwości europejskich łańcuchów dostaw. Ustanowienie ram monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych przyczynia się do osiągnięcia tego celu.

Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
--

☐ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

- ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

X Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Przewidywane tryby zarządzania²⁷

☐ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

- ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Nie dotyczy

²⁷

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Nie dotyczy

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Nie dotyczy

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

Nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Dział.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ²⁸	państw EFTA ²⁹	krajów kandydujących ³⁰	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżnicowane/niezróżnicowane	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Dział.....]	Zróżnicowane/niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

²⁸ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane.

²⁹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

³⁰ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

[Niniejszą część należy uzupełnić przy użyciu [arkusza kalkulacyjnego dotyczącego danych budżetowych o charakterze administracyjnym](#) (drugi dokument w załączniku do niniejszej oceny skutków finansowych) i przesłać do CISNET w celu konsultacji między służbami.]

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	[Dział.....]
---	-------	--------------

DYREKCJA GENERALNA: <.....>			Rok N ³¹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1)								
	Środki na płatności	(2)								
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki na płatności	(2 a)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ³²										
Numer linii budżetowej		(3)								
OGÓŁEM środki	Środki na	=1+1a								

³¹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³² Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

dla Dyrekcji Generalnej <.....>	zobowiązania	+3								
	Środki na płatności	=2+2a +3								

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6								
	Środki na płatności	=5+ 6								

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6								
	Środki na płatności	=5+ 6								

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DYREKCJA GENERALNA: TRADE									
• Zasoby ludzkie		0,828	0,828	0,828	0,828				0,828
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,088	0,088	0,088	0,088				0,088
OGÓŁEM DG TRADE	Środki	0,916	0,916	0,916	0,916				0,916
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DYREKCJA GENERALNA: COMP									
• Zasoby ludzkie		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM DG COMP	Środki	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DYREKCJA GENERALNA: CNCT									
• Zasoby ludzkie		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM DG CNCT	Środki	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DYREKCJA GENERALNA: ENER									
• Zasoby ludzkie		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM DG ENER	Środki	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DYREKCJA GENERALNA: FISMA									
• Zasoby ludzkie		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM DG FISMA	Środki	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DYREKCJA GENERALNA: GROW									
• Zasoby ludzkie		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM DG GROW	Środki	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM

DYREKCJA GENERALNA: DG MOVE									
• Zasoby ludzkie		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM DG MOVE	Środki	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DYREKCJA GENERALNA: RTD									
• Zasoby ludzkie		0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM DG RTD	Środki	0,276	0,276	0,276	0,276				0,276
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DYREKCJA GENERALNA: TRADE-DEL									
• Zasoby ludzkie		0,238	0,238	0,238	0,238				0,238
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM DG TRADE-DEL	Środki	0,238	0,238	0,238	0,238				0,238
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
Służba Prawna									
• Zasoby ludzkie		0,138	0,138	0,138	0,138				0,138

• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM Służba Prawna	Środki	0,138	0,138	0,138	0,138				0,138

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	3,224	3,224	3,224	3,224				3,224
--	--	-------	-------	-------	-------	--	--	--	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N ³³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	3,224	3,224	3,224	3,224				3,224
	Środki na płatności	3,224	3,224	3,224	3,224				3,224

³³

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- x Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)						OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	Rodzaj ³⁴	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ³⁵ ...																		
- produkt																		
- produkt																		
- produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 ...																		
- produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma częściowa																		
KOSZT OGÓŁEM																		

³⁴ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
³⁵ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ³⁶	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			OGÓŁEM
--	------------------------	------------	------------	------------	---	--	--	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	3,136	3,136	3,136	3,136				3,224
Pozostałe wydatki administracyjne	0,088	0,088	0,088	0,088				0,088
DZIAŁ 5 – suma częstkowa wieloletnich ram finansowych	3,224	3,224	3,224	3,224				3,362

Poza DZIAŁEM 5³⁷ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma częstkowa Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								

OGÓŁEM	3,224	3,224	3,224	3,224				3,362
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

³⁶

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³⁷

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok N	Rok N+1	Rok N +2	Rok N +3	Wprow adzić taką liczbę kolumn dla poszcz ególny ch lat, jaka jest niezbę dna, by odzwie rciedlić cały okres wpływ u (zob. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
02 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	2	2	2			
03 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	2	2	2			
06 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	2	2	2			
08 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	2	2	2			
09 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	2	2	2			
12 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	2	2	2			
20 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	6	6	6	6			
25 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	1	1	1	1			
32 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	2	2	2			
20 01 01 02 (w delegaturach)	1	1	1	1			
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)³⁸							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							

³⁸

CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

XX 01 04 rr ³⁹	- w centrali							
	- w delegaturach							
XX 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)								
Inne linie budżetowe (określić)								
OGÓŁEM		22	22	22	22			

xx oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Urzednicy będą musieli: – działać jako punkty kontaktowe oraz przetwarzać napływające powiadomienia od państw członkowskich na podstawie art. 8, przygotowywać spotkania punktów kontaktowych oraz zapewniać spójność w odniesieniu do opinii doradczych Komisji; – monitorować bezpośrednie inwestycje zagraniczne pod względem wpływu na bezpieczeństwo i porządek publiczny w odniesieniu do projektów i programów leżących w interesie Unii; tę wiedzę specjalistyczną należy zgromadzić – zapewniać spójność z innymi strategiami politycznymi UE, w szczególności z dorobkiem prawnym UE w dziedzinie swobodnego przepływu kapitału, z rozporządzeniem w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oraz z dorobkiem prawnym UE w dziedzinie energetyki.
Personel zewnętrzny	

³⁹

W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴⁰						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmuje.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁴⁰

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.